

Στρασβούργο, 14 Ιανουαρίου 2003

Μετά την παρουσίαση των προτεραιοτήτων της Ελληνικής Προεδρίας από τον προεδρεύοντα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πρωθυπουργό της Ελλάδας Κώστα Σημίτη ενώπιον της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Προεδρεύων του Συμβουλίου, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ρομάνο Πρόντι και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Πατ Κοξ παραχώρησαν κοινή συνέντευξη Τύπου προς τους διαπιστευμένους δημοσιογράφους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στις εισαγωγικές παρεμβάσεις τους ο προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ο Πρόεδρος της Κομισιόν και ο Πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου είπαν τα εξής:

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Πριν από λίγο παρουσίασα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τις προτεραιότητες της Ελληνικής Προεδρίας. Θέλω να τις επαναλάβω και σε σας.

Πρώτη προτεραιότητα, είναι η Διεύρυνση. Να ολοκληρώσουμε, δηλαδή, τη διαδικασία που άρχισε στην Κοπεγχάγη με την υπογραφή της Πράξης Προσχώρησης, στις 16 Απριλίου, στην Αθήνα.

Δεύτερη προτεραιότητα, είναι η οικονομική και κοινωνική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η λεγόμενη πολιτική της Λισσαβόνας. Δύο είναι για μας τα κυρίαρχα θέματα: Η Απασχόληση, με την καταπολέμηση της ανεργίας, και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με την προσπάθεια να υπάρξει ανάκαμψη στην Ευρώπη.

Τρίτη προτεραιότητα, είναι η μετανάστευση και στις δύο μορφές της. Η ένταξη των λαθρομεταναστών στις κοινωνίες της Ευρώπης, αλλά και η προσπάθεια συγκράτησης της λαθρομετανάστευσης, γιατί σε πολλές περιοχές της Ε.Ε. δεν υπάρχει πια η δυνατότητα να γίνουν δεκτοί μετανάστες και ως εκ τούτου δημιουργούνται κοινωνικά προβλήματα, τα οποία πρέπει να αποφύγουμε.

Τέταρτη προτεραιότητα, είναι η Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης. Υπάρχει η απόφαση της Κοπεγχάγης, να γίνει στο εαρινό Συμβούλιο του Μαρτίου συζήτηση σχετικά με τα θέματα των θεσμών της νέας Ευρώπης. Αυτή η συζήτηση θα είναι συζήτηση κατατοπισμού και η Συνέλευση θα πρέπει να παρουσιάσει τα συμπεράσματά της πριν από τη Σύνοδο Κορυφής του Ιουνίου, στη Θεσσαλονίκη, ώστε τον Ιούνιο να ληφθεί η απόφαση για το ποια θα είναι η συνέχεια, τότε θα αρχίσει η Διακυβερνητική και ίσως και πότε θα πρέπει να τελειώσει.

Πέμπτη προτεραιότητα και επίσης μεγάλο θέμα είναι η εξωτερική πολιτική, όπως τα θέματα του Ιράκ, της Μέσης Ανατολής, αλλά και άλλα τα οποία έχουν σχέση με την ανάπτυξη των σχέσεων της Ε.Ε., ώστε να μην υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές, ιδίως με τους γείτονές της. Ως παράδειγμα αναφέρω την ανάγκη να αναπτύξουμε την Ευρωμεσογειακή Συνεργασία.

Πιστεύω ότι η απήχηση των προτάσεων αυτών στο Ευρωκοινοβούλιο ήταν καλή. Οι ευρωβουλευτές έκαναν πολλές και χρήσιμες παρατηρήσεις γύρω από τα θέματα αυτά και έτσι η Προεδρία θα μπορέσει να αρχίσει ακόμη καλύτερα εξοπλισμένη.

Ρ. ΠΡΟΝΤΙ: Θα κάνω κάποιες συμπληρωματικές παρεμβάσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συμμερίζεται πλήρως όλα όσα είπε η Ελληνική Προεδρία. Είχαμε, άλλωστε, πρόσφατα μια συνάντηση εργασίας, ιδιαίτερα παραγωγική και αρμονική, χωρίς καθόλου αντιθέσεις.

Σήμερα, στη συζήτηση στο Κοινοβούλιο επέμεινα και θα επιμείνω και στο μέλλον στο βασικό σημείο που αποτελεί για μας η διαδικασία της Λισσαβόνας. Είναι το σημείο αναφοράς για την εαρινή συνάντηση. Δηλαδή, Παιδεία -εκπαίδευση γενικότερα- και ανθρώπινοι πόροι.

Εχουμε φτάσει σε ένα σημείο πάρα πολύ δύσκολο, θα έλεγα δραματικό. Εάν δεν μπορέσουμε να επενδύσουμε και να εμβαθύνουμε στον τομέα των καινοτομιών δεν θα βελτιώσουμε τη ζωή της κοινωνίας μας και την καθημερινή ζωή μας. Θα έχουμε ρυθμούς ανάπτυξης κατώτερους των αναμενομένων και δεν θα προσφέρουμε στις νέες ευρωπαϊκές γενιές τις ευκαιρίες τις οποίες δικαιούνται και τις οποίες είχαμε εμείς και οι δικές μας γενιές. Αυτό θεωρώ ότι είναι άδικο. Επιμένω, λοιπόν, ιδιαίτερα. Πρέπει να εμβαθύνουμε ακόμη περισσότερο και στην έρευνα και την καινοτομία, να μπορέσουμε να κρατήσουμε τους εγκεφάλους να μη φεύγουν στις ΗΠΑ, να πιοσελκύσουμε πίσω όσους έχουν αποχωρήσει. Εχουμε ξεκινήσει με προγράμματα όπως το "ΕΡΑΣΜΟΣ". Πρέπει να λειτουργήσουμε πολλαπλασιαστικά στο μέλλον μαζί με άλλα προγράμματα και να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε εκ νέου και να ενισχύσουμε τα μεγάλα αυτά κέντρα έρευνας, ορισμένα από τα οποία υπάρχουν στην Ευρώπη και που στο μέλλον θα αποτελέσουν σημεία ταυτότητας και εντοπισμού των ευρωπαϊκών χαρακτηριστικών.

Δεύτερο σημείο, ο πόλεμος. Πολλές ερωτήσεις τέθηκαν για τον πόλεμο. Γνωρίζετε καλά ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν εμπλέκεται άμεσα σε αυτή την ιστορία, παρά μόνον περιθωριακά, θα έλεγα. Η Ε.Ε. ασχολείται με θέματα ανοικοδόμησης, θέματα ανθρωπιστικά και όχι με θέματα πολεμικά. Όμως, εγώ ως πολιτικός νοιώθω την ανάγκη να εκφράσω κάποιες ιδέες ξεκάθαρες, σε σχέση με την υπόθεση αυτή. Ο πόλεμος πρέπει να αποφευχθεί. Πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε ως εκπρόσωποι των λαών της Ευρώπης για να αποτρέψουμε τον πόλεμο. Πρέπει ταυτόχρονα να καταπολεμήσουμε την τρομοκρατία και τη διάδοση κάποιων όπλων τα οποία προκαλούν προβλήματα. Είναι δύο στόχοι από τους οποίους δεν μπορούμε να ξεφύγουμε και πρέπει να δώσουμε όλη την ενεργητικότητά μας προς την κατεύθυνση αυτή. Ο πόλεμος δεν θα βοηθήσει να πετύ-

κουμε αυτούς τους στόχους. Πρέπει, λοιπόν, να τον αποφύγουμε. Έχω την αίσθηση ότι η λογική του πολέμου μας αποτρέπει από το να αντιμετωπίσουμε σωστά το βασικό πρόβλημα που έχουμε μπροστά μας που είναι το Μεσανατολικό. Την τραγωδία, δηλαδή, που αντιμετωπίζουν το Ισραήλ, η Παλαιστίνη κ.λπ. Πρέπει να το αντιμετωπίσουμε αυτό το θέμα. Έχω την αίσθηση ότι ως πολιτικοί διαθέτουμε κάποια μέσα, έτσι ώστε να βελτιώσουμε τις πιθανότητες της ειρήνης. Εμείς, ως Ευρωπαίοι, πρέπει να σταθούμε ενωμένοι στις μελλοντικές προκλήσεις. Υπάρχουν διαφορές ανάμεσά μας, πρέπει όμως να τις αμβλύνουμε. Υπάρχουν κάποιες διαφορετικές απόψεις ανάμεσα στους ηγέτες των κρατών-μελών. Όμως, η κοινή γνώμη όλων των κρατών-μελών θεωρεί ότι ο οποιοσδήποτε πόλεμος είναι κάτι το πάρα πολύ σοβαρό. Πρέπει να τον αποφύγουμε λοιπόν. Δεν υπάρχουν αντιδράσεις από την κοινωνία μέχρι τώρα, όπως αυτές που συναντήσαμε την εποχή του Βιετνάμ. Αλλά υπάρχει σαφέστατα η ανάγκη των λαών μας και των κοινωνιών μας να κατανοήσουν σωστά και αυτά τα οποία θα συμβούν κατά τη διάρκεια ενός πολέμου, αλλά κυρίως ποιές θα είναι οι επιπτώσεις του πολέμου αυτού. Τι αντιθέσεις θα δημιουργηθούν ανάμεσα σε διαφορετικούς πολιτισμούς. Αυτούς τους στόχους, λοιπόν, εμείς οι πολιτικοί μπορούμε να προωθήσουμε, ώστε να αποτρέψουμε μια επερχόμενη σύγκρουση.

Π. ΚΟΞ: Θα ήθελα να προσθέσω μερικές παρατηρήσεις εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις προτεραιότητες της ελληνικής Προεδρίας. Μέσα από την εξωτερική πολιτική της Ε.Ε. θα μπορέσουμε μέχρι το τέλος Μαρτίου να προετοιμάσουμε το Κοινοβούλιο για να ψηφίσει, όσον αφορά τις συνθήκες προσχώρησης για τα νέα κράτη-μέλη και αυτό θα προσπαθήσουμε να γίνει εγκαίρως, σε σχέση με την επίσημη υπογραφή στην Αθήνα, γιατί αυτό είναι κάτι απαραίτητο και από νομικής και από πολιτικής πλευράς.

Δεύτερον, σε σχέση με αυτό που είπε ο κ. Πρωθυπουργός για την Ευρωμεσογειακή Συνεργασία επιβεβαιώνω ότι το Μάρτιο πρόκειται στην Κρήτη να οριστεί κάποια συνάντηση. Ο κ. Κακλαμάνης, ο Πρόεδρος του ελληνικού Κοινοβουλίου θα προεδρεύσει σε αυτό το Forum των Προέδρων των Κοινοβουλίων των ευρωμεσογειακών χωρών.

Όσον αφορά τα θέματα των κοινοβουλευτικών μεταρρυθμίσεων η Προεδρία έδειξε θέληση και κατανόηση.

Όσον αφορά το Ιράκ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρόκειται να ανοίξει μια μείζονα συζήτηση στις 29 Ιανουαρίου. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ελπίζει τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. να περιχαρακώσουν μια αντίδραση, τοποθέτηση, σχετικά με το τι θα γίνει με την έκθεση των επιθεωρητών του ΟΗΕ. Εδώ, το βασικό είναι πώς θα αποφύγουμε τον πόλεμο, χωρίς να μείνει ανεπίλυτο το πρόβλημα. Αυτό είναι το βασικό.

Ακολούθησαν ερωτήσεις των δημοσιογράφων.

Ράδιο Βελιγράδι: Η ερώτηση απευθύνεται στον κ. Σημίτη και τον κ. Πρόντι. Θα ήθελα να μάθω ποια είναι η στρατηγική την οποία θα ακολουθήσετε σε σχέση με τις Βαλκανικές χώρες για μια μακροπρόθεσμη – μεσοπρόθεσμη στρατηγική που θα οδηγήσει στην ένταξή τους στην Ευ-

ρωπαϊκή Ένωση. Η στρατηγική σας, δηλαδή, προβλέπει μια συλλογική ένταξη σε περιφερειακό επίπεδο ή μία ανά χώρα ένταξη; Και η δεύτερη ερώτηση: Ποια από τις δύο αυτές στρατηγικές θεωρείτε ότι είναι πιο αποτελεσματική για την επίλυση του προβλήματος του καθεστώτος του Κοσσυφοπεδίου; Έχετε μια πιο συγκεκριμένη άποψη για το Κοσσυφοπέδιο ειδικά;

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Πρώτα απ' όλα θέλω να τονίσω ότι η Προεδρία, η Ελλάδα, αλλά πιστεύω και στην Ευρωπαϊκή Ένωση κυριαρχεί η άποψη, υπάρχει η γνώμη ότι θα πρέπει και οι χώρες των Δυτικών Βαλκανίων να συμμετάσχουν μακροπρόθεσμα στην Ε.Ε. , να ενταχθούν στην Ε.Ε. Οι χώρες αυτές παρουσιάζουν διαφορετικά προβλήματα: Κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά. Θα ήταν λάθος να υπάρξει μια απόφαση που να ορίζει ότι όλες μαζί αποτελούν μία ομάδα. Θα έλεγα ότι είναι πολύ νωρίς να υπάρξει μια απόφαση γι' αυτό το θέμα. Εν πάση περιπτώσει, όμως, η Κροατία πρόκειται σύντομα, μέσα στο χρόνο αυτό, να ζητήσει να είναι υποψήφια χώρα της Ε.Ε. Και επειδή η Κροατία είναι μια χώρα, η οποία έχει ένα αρκετά καλό οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο και επειδή λειτουργούν η δημοκρατία και το κράτος δικαίου είναι πιθανόν να προωθηθεί η ενταξιακή διαδικασία ταχύτερα από άλλες χώρες. Εγώ, λοιπόν, βλέπω ότι αυτή τη στιγμή ορισμένες χώρες μπορούν, άλλες θα πρέπει ακόμα να περιμένουν. Ταυτόχρονα, όμως, θέλω να τονίσω ότι με όλες τις χώρες θα πρέπει να υπάρχουν συμφωνίες για συνεργασία, συμφωνίες οι οποίες θα τις βοηθήσουν να εισαγάγουν το κοινοτικό κεκτημένο και να πλησιάσουν πολύ περισσότερο προς τα επίπεδα και τους κανόνες της Ε.Ε. Αυτό είναι ένα από τα θέματα της Προεδρίας μας.

Ρ. ΠΡΟΝΤΙ: Να προσθέσω κάτι το πολύ απλό. Εμείς θέλουμε να υπάρξει διεύρυνση προς όλα τα Βαλκάνια. Αυτή είναι μια άποψη που τη συμμεριζόμαστε όλοι. Η απόφαση, όμως, θα πρέπει να ληφθεί από αυτές τις ίδιες τις χώρες. Ποτέ δεν θα υπάρξει μια απόφαση που να καλύπτει ταυτόχρονα το σύνολο των χωρών της περιοχής, αλλά κάθε χώρα θα κριθεί επί τη βάση των ιδίων αυτής χαρακτηριστικών. Να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, το θέμα αυτό. Και υπάρχουν συγκεκριμένα προβλήματα, βέβαια, τα οποία πρέπει να επιλυθούν και εκεί, σίγουρα, η διεύρυνση θα είναι μια ευκαιρία για να κλείσουμε μια σελίδα δυσάρεστη της ιστορίας και να ανανεώσουμε την πολιτική της περιοχής, να ανανεώσουμε τις σχέσεις ανάμεσα στις χώρες της περιοχής. Νομίζουμε ότι οι ελπίδες για την ένταξη στην Ε.Ε. μπορεί να λειτουργήσουν θετικά. Σαν δυνατότητα και μόνο η ένταξη λειτουργεί θετικά, βελτιώνει τα πράγματα. Να υπενθυμίσω ότι χρησιμοποιήσαμε , επίσης, τη διεύρυνση για να επιβάλουμε μερικές φορές και ορισμένες καταστάσεις στις νέες χώρες. Εννοώ την πλήρη ισότητα στην αντιμετώπιση των μειονοτήτων και άλλα τέτοιου είδους πολύ σημαντικά θέματα. Και γνωρίζετε ότι για κάποιες χώρες αυτό ήταν δύσκολο. Και γνωρίζετε, επίσης, ότι αυτό θα είναι εξίσου δύσκολο και για πολλές βαλκανικές χώρες με μεγάλες μειονότητες. Πάντως, η είσοδος και η ένταξη των χωρών αυτών στην Ευρώπη θα είναι μια καλή ευκαιρία για το τέλος της τραγωδίας των Βαλκανίων και για να ανοίξει ένα νέο κεφάλαιο στην πολιτική ιστορία της περιοχής. Είμαστε διατεθειμένοι να βοηθή-

σουμε με κάθε οικονομικό και τεχνικό τρόπο την επιτάχυνση της πορείας των χωρών αυτών προς την Ε.Ε. Εξαρτάται, όμως, πρωταρχικά από σας, από τις ίδιες σας τις χώρες. Βοηθήστε μας να σας βοηθήσουμε να προχωρήσετε γρήγορα.

Ράδιο Βελιγράδι: Και για το Κοσσυφοπέδιο παρακαλώ;

Ρ. ΠΡΟΝΤΙ : Αυτό είναι ένα θέμα το οποίο έχουμε εξετάσει αρκετά μέχρι τώρα. Είναι, όμως, ένα θέμα στο οποίο ο διάλογος δεν έχει προχωρήσει ικανοποιητικά. Και το θέμα είναι και ο σεβασμός των δημοκρατικών αποφάσεων από πλευράς των χωρών της περιοχής. Η Ε.Ε. σε καμιά περίπτωση δεν θα προχωρήσει για να επιβάλει τη μια λύση ή την άλλη. Αλλά, παρ' όλα αυτά, εμείς θα κάνουμε ότι μπορούμε, ώστε να βοηθήσουμε την επικοινωνία ανάμεσα στις διαφορετικές απόψεις. Απόψεις, όμως, οι οποίες θα πρέπει να διατυπωθούν ξεκάθαρα από δικής σας πλευράς.

Δ. Μποτώνης (NET): Η ερώτησή μου απευθύνεται στον Προεδρεύοντα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πρωθυπουργό κ. Σημίτη, καθώς και προς τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Πρόντι. Ακούσαμε, πριν από λίγο, τον κ. Κρέσκο να λέγει ότι είναι ευφυής η κίνηση και της Ελλάδος και της Ευρώπης να έχει μια ενταξιακή πορεία η Τουρκία. Είναι ευφυής, όμως, η κίνηση του κ. Ντενκτάς και της νέας τουρκικής ηγεσίας με την πορεία, μέχρι τώρα, που δεν βοηθούν στην επίλυση του Κυπριακού προβλήματος, κάτι που επιθυμεί διακαώς η Ευρώπη;

Ρ. ΠΡΟΝΤΙ: Η άποψή μας είναι σαφής: Η απόφαση να γίνει η Τουρκία υποψήφια χώρα ελήφθη στο Ελσίνκι. Δεν υπάρχει επομένως καμιά αλλαγή. Η απόφαση να μην αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις τώρα ήταν ότι προηγούνται ορισμένες προϋποθέσεις, τα λεγόμενα κριτήρια της Κοπεγχάγης. Θα πρέπει να λειτουργήσουν όλοι οι μηχανισμοί της Δημοκρατίας στην καθημερινή ζωή της χώρας. Εκτιμήσαμε την πρόοδο που έλαβε χώρα, αλλά θεωρούμε ότι ακόμη δεν υπεισήλθε στην καθημερινή ζωή η δημοκρατία. Όπως γνωρίζετε, μέσα σε 18 μήνες, θα αρχίσουμε να βλέπουμε κάποια στοιχεία, θα γίνει μια άλλη ανάλυση μέσα σε αυτό το διάστημα και τότε θα δοθεί μια άλλη, ίσως, απάντηση. Για την Τουρκία τα κριτήρια είναι τα ίδια, όπως αυτά που είπαμε για τις βαλκανικές χώρες. Κάθε χώρα θα εξετασθεί με βάση τα δικά της χαρακτηριστικά και θα κριθεί, εάν πληροί τους κανόνες και σέβεται τα δημοκρατικά και ανθρώπινα δικαιώματα.

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: Να προσθέσω στα όσα είπε ο κ. Πρόντι με τα οποία βεβαίως συμφωνώ, ότι η Τουρκία, για να μπορέσει να συνεχίσει απρόσκοπτα την ενταξιακή πορεία της, πρέπει να συμμορφωθεί με κανόνες και στάσεις που επικρατούν στην Ε.Ε. Και συγκεκριμένα, όσον αφορά το Κυπριακό, πρέπει να δώσει δείγματα ότι δέχεται την εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου, ότι συνεργάζεται με τα Ηνωμένα Έθνη, ότι προσπαθεί να ξεπεράσει εθνικιστικές αντιθέσεις, ότι μπορεί να συμβάλει στη λύση ενός προβλήματος. Το ίδιο ισχύει και για τον κ. Ντενκτάς, γι' αυτό θα πρέπει,

αυτή τη στιγμή που είναι σε εξέλιξη η συζήτηση για τη λύση του Κυπριακού, να κάνει μια αποφασιστική συμβολή.

REPUBBLICA: Όλοι υποστηρίζετε την ανάγκη να υπάρξει μια κοινή θέση της Ευρώπης για τον πόλεμο. Υπάρχουν, όμως, κάποιες διαφορές. Η Μεγάλη Βρετανία είπε ότι δεν υπάρχει ανάγκη για ένα δεύτερο ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας, ενώ άλλες ευρωπαϊκές χώρες υποστηρίζουν το αντίθετο. Και μια δεύτερη ερώτηση: Που βρίσκεται τώρα η κατάσταση στη Μέση Ανατολή; Ποια είναι η τύχη της ελληνικής διπλωματικής πρωτοβουλίας για τη Μέση Ανατολή; Περιμένουμε τη νέα Ισραηλινή Κυβέρνηση; Τι ακριβώς γίνεται;

P. ΠΡΟΝΤΙ : Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις διαφέρουν στη θέση τους. Λιγότερες, βέβαια, είναι οι αποστάσεις μεταξύ τους απ' ό,τι στο παρελθόν. Είναι πιθανό να μην υπάρξει μια πλήρης ενότητα στη δυνατότητα παρέμβασής μας. Αν δεν υπάρξει μια τέτοια ενότητα, θα τεθεί σε δοκιμασία η ίδια η ευρωπαϊκή συνείδηση, θα έλεγα. Είναι μία από αυτές τις κρίσεις, στις οποίες έχω, πολλές φορές, αναφερθεί και μέσα από τις οποίες οι λαοί της Ευρώπης θα κατανοήσουν τη μεγάλη ανάγκη που υπάρχει για τη δημιουργία μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να προσφέρει σε επίπεδο μέσων. Είμαι πεπεισμένος, λοιπόν, εδώ ότι η διαδικασία για την ανάπτυξη και την εξέλιξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής είναι μια δύσκολη διαδικασία, αλλά έχει ξεκινήσει.

K. ΣΗΜΙΤΗΣ : Η ερώτησή σας βασίζεται, ίσως, στη σκέψη ότι η Προεδρία, η Επιτροπή έχουν στα χέρια τους κάποιο μαγικό ραβδί με το οποίο, σε μια δεδομένη στιγμή, θα αναγκάσουν τα 15 μέλη της Ε.Ε. να συμφωνήσουν. Δεν είναι έτσι. Ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν διαφορετικές πολιτικές. Ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν διαφορετικά συμφέροντα. Ξέρουμε, επίσης, πολύ καλά ότι υπάρχουν διαφορετικές σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Τι μπορεί να κάνει, λοιπόν, μια Προεδρία; Μια Προεδρία μπορεί να αρχίσει, όπως έχει ήδη αρχίσει τώρα, ένα συνεχή διάλογο με τα μέλη αυτά που έχουν διαφορετικές προσεγγίσεις και να υπενθυμίζει και τη Συνθήκη της Ε.Ε. που ορίζει ότι θα πρέπει να υπάρχει μια κοινή στάση στα Ηνωμένα Έθνη και να προσπαθεί να πείσει για την αναγκαιότητα αυτής της κοινής στάσης. Εάν δεν υπάρχει, όμως, ταυτόχρονα από πολλές μεριές (από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, από τα εθνικά Κοινοβούλια, από την κοινή γνώμη, από τα Μ.Μ.Ε.) μια πίεση για την κοινή στάση, ίσως αυτή δεν επιτευχθεί. Λοιπόν, έχουμε μπροστά μας να κάνουμε μια προσπάθεια. Αν πιστεύουμε στην Ευρώπη, πρέπει να την κάνουμε. Εμείς, ως Προεδρία, και πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει ειρήνη και να εφαρμοσθούν οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. Και στο χειρισμό του θέματος αν υπάρχει αφοπλισμός ή όχι, να ακολουθήσουμε μια ενιαία στάση. Γι' αυτό και στις 27 Ιανουαρίου, μετά από συνεννόηση που κάναμε, θα συνέλθει το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων για να συζητήσει συγκεκριμένα τι θα γίνει μελλοντικά. Ελπίζω ότι μέσα από αυτή την προεργασία που γίνεται και τη συζήτηση, μπορεί να υπάρχουν κάποιες κοινές γραμμές για το έπειτα, για το αύριο. Υπάρχουν σήμερα κοινές γραμμές: Στήριξη του Συμβουλίου Ασφαλείας, στήριξη των

ελεγκτών, αναμονή της απόφασης. Η 27^η ή η 28^η Ιανουαρίου δεν είναι οριστική ημερομηνία που κλείνει το θέμα, μπορεί να υπάρξει παράταση. Αλλά χρειάζονται και στα υπόλοιπα θέματα κοινές γραμμές. Και γι' αυτό προσπαθούμε.

Σε σχετική ερώτηση για την υποψηφιότητα της Τουρκίας, σε συνδυασμό με την επίλυση του Κυπριακού, ο Πρωθυπουργός απάντησε: «Θέλω και πάλι να επαναλάβω ότι στο Ελσίνκι αποφασίσαμε η Τουρκία να καταστεί υποψήφια χώρα. Αυτή ήταν συμφωνία που ελήφθη ομόφωνα από τις 15 χώρες, αυτή η συμφωνία ισχύει και πρέπει να την εφαρμόσουμε. Στο Ελσίνκι υπήρξε, επίσης, απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για το αποκαλούμενο «Road map» της Τουρκίας, τον «οδικό χάρτη πορείας» της Τουρκίας που πρέπει να γίνει αποδεκτός από την ίδια την Τουρκία. Δεν τον έχω μαζί μου για να σας τον διαβάσω, είναι όμως πολύ συγκεκριμένος σε πολλά θέματα. Στην Κοπεγχάγη, τον περασμένο Δεκέμβριο, είπαμε ότι αυτό το «Road map» δεν εφαρμόζεται κατά τον τρόπο που θα έπρεπε ή εν πάση περιπτώσει ότι χρειάζεται αρκετός χρόνος για την εφαρμογή του και είπαμε ότι τον Δεκέμβριο του 2004 θα επανέλθουμε, προκειμένου να αξιολογήσουμε έκθεση της Επιτροπής γι' αυτόν τον «οδικό χάρτη πορείας».

Για την Κύπρο θα πρέπει να σχολιάσω την ερώτησή σας ως εξής: Η ελληνοκυπριακή Κοινότητα δεν αποδέχθηκε το χωρισμό του νησιού. Η ε/κ Κοινότητα είπε ότι θέλουμε ένα Κράτος με δύο Κοινότητες. Οι δύο Κοινότητες δεν συνεπάγονται χωρισμό της νήσου. Και το Βέλγιο έχει δύο Κοινότητες και τρεις τοπικές οντότητες. Η Κύπρος μπορεί να έχει δύο οντότητες: Μία τουρκική και μία ελληνική, μία νότια και μία βόρεια. Αυτή τη στιγμή πιστεύω ότι υπάρχει δυνατότητα συμφωνίας. Και οι δύο πλευρές (η ελληνοκυπριακή και η τουρκοκυπριακή) θεωρούν ότι αν συνεχίσουν την παρούσα πολιτική, θα είναι πολύ δύσκολο να έχουν τα πλεονεκτήματα της συνεργασίας με την Ε.Ε.. Η ελληνοκυπριακή πλευρά θεωρεί, επίσης, ότι το βασικό συμφέρον της επανένωσης της νήσου μπορεί να υλοποιηθεί μέσω του Σχεδίου Ανάν. Θα διαπραγματευθούν, ελπίζω να διαπραγματευθούν τις επόμενες μέρες και θα επιτύχουν μία συμφωνία. Εάν η συμφωνία δεν επιτευχθεί στις 28 Φεβρουαρίου, μπορεί να επιτευχθεί αργότερα. Αλλά τώρα είναι η ώρα των διαπραγματεύσεων.

ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (Ρ/Σ SKY) : Επιστρέφοντας στο θέμα του Ιράκ, έχω την εντύπωση και θα ήθελα το σχόλιό σας, κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, πάνω σ' αυτό ότι δίνουμε πολύ μεγάλη σημασία στην έκθεση των Επιθεωρητών, ενώ ξέρουμε, μάλλον καλά, ότι ο πόλεμος αυτός, αν γίνει, κατά τα φαινόμενα θα γίνει, δεν γίνεται τόσο για τον αφοπλισμό, όσο γιατί ορισμένες δυνάμεις θέλουν να βγάλουν τον Σαντάμ Χουσεϊν από την εξουσία. Δεν θα ήταν, λοιπόν, καλό για την Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει μια πρακτική προσέγγιση και να κατευθύνει τις δυνάμεις της και τις προσπάθειές της προς τις χώρες εκείνες που ζητούν ένα άσυλο για τον Σαντάμ Χουσεϊν; Παραδέχονται πολλοί ότι αυτός ο πόλεμος δεν θα γίνει, αν ο ίδιος ο Σαντάμ Χουσεϊν παραδεχθεί και φύγει από την εξουσία.

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ : Καθ' όσον γνωρίζω, η Ε.Ε. δεν έχει την άποψη ότι το όλο θέμα είναι πώς θα φύγει ο Σαντάμ. Αυτό, ίσως, είναι μια λύση. Πρώτα απ' όλα πρέπει να εφαρμοσθεί η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η Προεδρία θα εργασθεί σ' αυτή την κατεύθυνση, θα εργασθεί για να υπάρξει μια κοινή στάση για τις συνέπειες και αν παρουσιασθεί ανάγκη να συμβάλει με άλλους τρόπους στη λύση, θα συμβάλει. Νομίζω, όμως, ότι θα ήταν κάπως επιπόλαιο και πρόχειρο αυτή τη στιγμή να κατευθύνει τις προσπάθειές της να υποδείξει στον επικεφαλής του Ιράκ να πάει αλλού. Ούτε ξέρει αν θέλει, ούτε ξέρει πώς θα πάει και πάντως εμείς δεν έχουμε τα μέσα γι' αυτό.

Κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας.